

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๕๒

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลไกการทำงานที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยกำหนด ตามภารกิจหลักในแต่ละด้าน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสำนักวิชา ซึ่งคณบดีศิลปศาสตร์เป็นประธาน กำกับกับการประกันคุณภาพทุกองค์ประกอบ ทั้งตามเกณฑ์การประเมินของสกอ. สมศ. และมวส. ผลจากการดำเนินการประกันคุณภาพเชิงระบบ กลไก ด้วยจิตสำนึก ได้รับการประมวล ประเมิน และยกย่องรายประจำปีเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักวิชา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒ โดยคณะทำงานจัดทำรายงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชา ซึ่งมี ดร.ทิพย์วัลย์ สุทิน เป็นประธาน เอกสารยกย่อง SAR ได้รับการตรวจสอบจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผลปรากฏเป็นรายงานประจำปีฉบับนี้

ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๒ สำนักวิชาได้ดำเนินงานตามภารกิจด้านต่างๆ ตามแผนงานที่กำหนด ซึ่งสามารถบรรลุแผนฯ ตามขั้นตอนและจังหวะก้าวที่เตรียมการไว้ครบทุกแผน (และมีบางกิจกรรมล้ำหน้าแผนปฏิบัติการประจำปี) เฉพาะในภาพรวมของปีการศึกษา ๒๕๕๒ มีผลงานสรุปได้ดังนี้

๑. ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา ซึ่งได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของการประกันคุณภาพปีการศึกษา ๒๕๕๑

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ใช้ **แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา (๒๕๕๑-๒๕๕๖)** และนำข้อเสนอแนะจาก “รายงานประจำปีเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๑ (SAR)” รวมทั้ง “รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีการศึกษา ๒๕๕๑” มาดำเนินงานเพื่อพัฒนาสำนักวิชาศิลปศาสตร์ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. จัดประชุมทำความเข้าใจกับคณาจารย์ศิลปศาสตร์ด้านการจัดทำแผนระยะยาวและแผนปฏิบัติการในทุกภารกิจให้สอดคล้องกับ **แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา** เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจน มีทิศทางหลักที่สอดคล้องต่อกัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของอาจารย์ทุกสาขาวิชา/หลักสูตร

๒. สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ดำเนินการตาม **แผนยุทธศาสตร์สู่ความเป็นเลิศของสำนักวิชา (SLA Road Map to Excellence 2009-2013)** โดยในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ได้วางจุดหนักในการเปิดรับนักศึกษาในหลักสูตรใหม่ที่เป็นที่ต้องการของสังคมเพิ่มเติมในระดับปริญญาโท ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) และ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

๓. กำหนดแผนการพัฒนาหลักสูตรใหม่อย่างเป็นระบบ ได้แก่ หลักสูตรระดับปริญญาตรี ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ และ สาขาวิชาไทยศึกษาบูรณาการ (ซึ่งประกอบด้วย ๓ วิชาเอก คือ ภาษาและวรรณกรรมไทย ไทยศึกษานวัตกรรม และภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ) ให้พร้อมรับนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ตามแผนที่กำหนด

๔. นอกจากนี้ ยังได้เตรียมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาเอก อีก ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษาบูรณาการ และ สาขาสังคมศาสตร์บูรณาการ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการและแผนงาน คาดว่าจะได้รับอนุมัติหลักสูตรและเปิดรับสมัครนักศึกษาได้ตามแผนฯ ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ตามลำดับ

๕. ริเริ่มแผนผลิตบัณฑิต โดยมุ่งหมายพัฒนาคุณภาพบัณฑิตเฉพาะราย ที่มีความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและ/หรือ มีอัจฉริยภาพเฉพาะตนเชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม ผ่านการศึกษาเรียนรู้ในหลักสูตรเฉพาะ ด้วยการออกแบบสร้างหลักสูตร “เกียรตินิยมแบบก้าวหน้า” (Honors Degree Program) โดยจะเริ่มพัฒนาขึ้นจากหลักสูตรไทยศึกษาบูรณาการ ให้ศึกษาต่อยอด จากระดับปริญญาตรี หลักสูตร “เกียรตินิยมแบบก้าวหน้า” ไปสู่ระดับปริญญาโท และควบปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษาบูรณาการได้ แนวทางนี้สำนักวิชา ได้นำเสนอถึงขั้นตอนการพิจารณาระดับ

สภาวิชาการ ซึ่งได้รับอนุมัติในเชิงหลักการแล้ว โดยฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยจะนำไปพัฒนาต่อเพื่อปรับใช้กับหลักสูตรอื่น ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กระบวนการดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนและออกแบบเพิ่มเติมตามข้อเสนอของที่ประชุมกรรมการวิชาการ เพื่อเสนอสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยตามลำดับตามลำดับ

๖. คณะจารย์ศิลปศาสตร์ได้ร่วมจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ พร้อมกำหนดเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม/โครงการ และกำหนดตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภารกิจหลักของสำนักวิชา เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนเพื่อใช้ให้ทันปี ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

๗. ในด้านบริหารจัดการเชิงโครงสร้างและระบบงาน สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ปรับโครงสร้างการบริหารงานภายในสำนักวิชา โดยจัดระบบใหม่ กำหนดให้มีผู้ช่วยคณบดีโดยจิตอาสา ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนานาชาติ ทำงานขึ้นตรงต่อคณบดี ร่วมบริหารโครงการนำร่อง/กิจกรรม/โครงการใหม่ ของสำนักงานคณบดี รับผิดชอบช่วยกิจการบริหารวิชาการของคณบดีตามสายงานที่กำหนดในลักษณะกำกับดูแล มิใช่สายบังคับบัญชา โดยมีเลขานุการสำนักงานคณบดีเป็นผู้ประสานงานโครงการ/กิจกรรมใหม่ ที่ริเริ่มสร้างสรรค์โดยคณบดี คณบดีและผู้ช่วยคณบดีมีการพบปะหารือเป็นประจำเฉลี่ย ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ และใช้ e-office เป็นวิถีประสานงานกิจวัตรรายวัน

๘. ในด้านพัฒนาคุณภาพบัณฑิตและอาจารย์ ได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนกรณีปัญหาคุณภาพบัณฑิต และได้กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ในการทบทวนคณาจารย์ระบบ กลไก ในการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นของสำนักวิชาศิลปศาสตร์เอง ทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาส่วบุคคล และระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ/การศึกษาค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์

๙. เฉพาะในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งสำนักวิชา ยังมีปัญหาในเชิงสัดส่วน เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดที่กำหนด ได้มีการเสวนาแลกเปลี่ยนทั้งในระดับสาขาวิชาและสำนักวิชา เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ประจำรุ่นใหม่และที่คัดสรรรับเข้าใหม่ ให้มีโอกาสพัฒนาตนเองเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยสำนักวิชา จะดำเนินการพัฒนาเสริมความเข้มแข็งด้านการวิจัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็หากลวิธีในการสร้างสมดุลในการเปิดสอนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีความหลากหลายกว่าเดิม เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับทั้งอาจารย์และนักศึกษา เป็นการกระจายโอกาสและความเป็นไปได้ให้กับการเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ

๑๐. ในด้านการพัฒนาคุณภาพและคุณวุฒิอาจารย์ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ สำนักวิชา ได้สนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ภายในประเทศ ๑ ราย ศึกษาต่อต่างประเทศ ในประเทศมาเลเซีย (แบบไม่เต็มเวลา) ๑ ราย และกำลังรอการยืนยันการรับทุนศึกษาชั้นปริญญาเอก ในประเทศจีน (แบบเต็มเวลา) อีก ๑ ราย

๑๑. ในด้านการพัฒนาอาจารย์เพื่อขอกำหนดตำแหน่งวิชาการ แม้ยังไม่ได้วางแผนอย่างชัดเจนในการดำเนินการกระบวนการเพื่อสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์เพิ่มคุณวุฒิและขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ มีอาจารย์ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๒ ราย (ซึ่งดำเนินการถึงระดับมหาวิทยาลัยแล้ว) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๑ ราย และตำแหน่งศาสตราจารย์อีก ๑ ราย (ซึ่งยังอยู่ระหว่างเตรียมการรวบรวมเรียงเรียงเอกสารวิชาการ/ตำรา/งานวิจัย ตามเกณฑ์กำหนด ในระดับสาขาวิชา)

๑๒. ได้ดำเนินกิจกรรมวิชาการ/วิจัย/ประชุมระดับชาติ/นานาชาติ เพื่อสร้างเงื่อนไข เวที และแรงจูงใจ ให้คณาจารย์ศิลปศาสตร์รุ่นกลางและรุ่นใหม่ เสนอผลงานวิชาการ/วิจัย ในวาระโอกาสต่าง ๆ โดยการณรงคจากสำนักงานคณบดี

๑๓. ในด้านการพัฒนาหลักสูตรและคุณภาพการเรียนการสอน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในส่วนที่สำนักวิชา รับผิดชอบ คือ กลุ่มภาษา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มกีฬาและนันทนาการ โดยสำเร็จเป็นโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาใหม่ พร้อมคำอธิบายรายวิชา และ Curriculum Mapping ที่พร้อมต่อการประชาพิจารณ์ในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผ่านการรับรองหลักสูตรและประกาศใช้กับหลักสูตรใหม่ให้ทันปีการศึกษา ๒๕๕๔

๑๔. ในด้านการประกันคุณภาพ “สู่สากล” สำนักงานคณบดีได้ริเริ่มโครงการ/กิจกรรม ใหม่จำนวนหนึ่ง เพื่อส่งเสริมแนวทาง “สู่สากล” เพื่อปรับอัตลักษณ์และเพิ่มสีสันในการบริการทางวิชาการ บริหารจัดการโดยสำนักวิชา

อย่างเป็นทางการ ให้กับชุมชนวิชาการท้องถิ่นรายรอบมหาวิทยาลัยและภูมิภาค เช่นการจัดเสวนาวิชาการเป็นวาระประจำ ในโครงการ Dean's Seminar Series จำนวน ๔4 ครั้ง ในปี ๒๕๕๒ และยังคงขยายเครือข่ายสู่ชุมชนวิชาการนานาชาติและมหาวิทยาลัยไทยทั่วประเทศ โดยการจัดสัมมนาในระดับนานาชาติ The Royal Golden Jubilee International Seminar Series LXX ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๓๐๐ คน จากมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยต่างชาติกว่า ๑๐ ประเทศ

๑๕. ในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานคณบดีได้ดำเนินการส่งเสริมให้คณาจารย์จัดแปลกีฬินพนธ์ อังคาร กัลยาณพงศ์ เป็นหลากหลายภาษา จัดพิมพ์ โดยเรียบเรียงประวัติ บทวิจารณ์ บทกวี และบทกวีแปล เข้าด้วยกัน และจัดให้มีการอ่านบทกวี เป็นทำนองเสนาะแบบไทย หลายทำนอง อีกทั้งให้นักศึกษาแสดงทักษะการอ่านบทกวีแปล เป็นภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น และมาเลย์ด้วย โครงการ/กิจกรรมนี้ ได้ดำเนินการร่วมกับอาสาสมัครวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๑๖. ในด้านกิจการนานาชาติ เพื่อประกันคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานนานาชาติ สำนักงานคณบดีได้ประสานความร่วมมือเชิงบูรณาการกับคณาจารย์ทุกสาขาวิชา/หลักสูตร ที่มีศักยภาพสูง ด้วยจิตอาสา ให้ร่วมมือกันพัฒนาแบบเรียนภาษาไทย ตำราเรียนและหนังสืออ่านประกอบด้านไทยศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ คือ Selected Works on Thai Studies, Vol.1 (ISBN 978-974-9670-92-7); Vol.2 – Vol.3 (ISBN 978-974-7557-07-7) เพื่อใช้ในการจัดอบรมหลักสูตรไทยศึกษาภาคฤดูร้อนให้กับมหาวิทยาลัยคู่สัญญา โดยในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ได้จัดไปแล้ว ๒ รุ่น

กล่าวโดยสรุปสำนักวิชาศิลปศาสตร์ได้ร่วมทำความเข้าใจในระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยเฉพาะการสร้าง/การเผยแพร่ผลงานวิชาการให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. และมวล. ให้ได้มาตรฐานสากล หาช่องทางสนับสนุนงบประมาณในการจัดประชุม อบรม ชักจูงความเข้าใจเรื่องความสำคัญ ระบบ กลไก และกระบวนการ ของการประกันคุณภาพภายในระดับสำนักวิชา โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจาก ฝ่ายวิชาการ ส่วนส่งเสริมวิชาการ สถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายกิจการนักศึกษา เครือข่ายทุนโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก โครงการวิจัยมหัศจรรย์ สกว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจากหลากหลายมหาวิทยาลัย ฯลฯ โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้ส่งเสริมความเข้มแข็งให้อย่างมีนัยยะสำคัญ.

๒. ผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบ/มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา ในรอบปีการศึกษา ๒๕๕๒

๒.๑ ผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

การดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพของ สกอ. เป็นการรายงานภายใต้กรอบองค์ประกอบคุณภาพ ๑๐ ด้าน ประกอบด้วย ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และด้านนโยบายรัฐบาล สถานศึกษา 3ดี (3D) ซึ่งเพิ่มเข้ามาในปีการศึกษานี้ รวมจำนวนตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบทั้งสิ้น ๔๓ ตัวบ่งชี้ และใช้เกณฑ์การประเมินตามกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย เพื่อนำไปสู่การรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามแนวทางที่ สกอ. กำหนด ซึ่งผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ โดยเฉลี่ยทั้ง ๔ องค์ประกอบ [ไม่รวมองค์ประกอบที่ ๑๐ นโยบายรัฐบาล สถานศึกษา 3ดี (3D)] พบว่า มีคะแนนเชิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ อยู่ในระดับดีมาก (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) และเมื่อพิจารณาตามมุมมองต่างๆ สรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ มุมมองตาม ๙ องค์ประกอบคุณภาพของ สกอ.

ผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ตาม ๙ องค์ประกอบคุณภาพของ สกอ. ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น พบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๖ องค์ประกอบ โดยมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยเต็ม ๓.๐๐ เท่ากัน และอยู่ในระดับดีมาก คือ องค์ประกอบด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการเงินและงบประมาณและ องค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ รองลงไปคือองค์ประกอบ การบริหารและการจัดการ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๖) การเรียนการสอน (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๐๘) และปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการ ดำเนินการ (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๐๐) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงาน ในภาพรวมทั้งสำนักวิชาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ. แต่ทั้งนี้ มีตัวบ่งชี้บางส่วนที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐาน คือไม่มีคะแนนและมีคะแนนอิงเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับ ๑ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่ไม่มีคะแนน จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ ๑.ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำ หน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ๒.ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพใน ระดับชาติหรือนานาชาติ มีประกอบที่มีคะแนนอยู่ในระดับ ๑ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๑) ร้อยละของการบรรลุ เป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด ๒) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ ๓) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ และ ๔) สัดส่วน ของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และมีตัวบ่งชี้ที่มี คะแนนเป็น ๐ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ ๑) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ๒) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพใน ระดับชาติหรือนานาชาติ

๒.๑.๒ มุมมองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานที่ ๒ ก ด้าน ธรรมภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มาตรฐานที่ ๒ ข ด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา และ มาตรฐานที่ ๓ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า มาตรฐานที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ มาตรฐานที่ ๓ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ อยู่ในระดับดีมาก รองลงไป คือ มาตรฐานที่ ๒ ก ด้าน ธรรมภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๓ อยู่ในระดับดีมาก

๒.๑.๓ มุมมองตามการบริหารจัดการ

มุมมองการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒) ด้านกระบวนการภายใน ๓) ด้านการเงิน และ ๔) ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม ผลการดำเนินงานในปี การศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า ด้านที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเงิน มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ อยู่ใน ระดับดีมาก รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๗ อยู่ในระดับดี มาก และด้านกระบวนการภายใน มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๕๕ อยู่ในระดับดีมาก

๒.๑.๔ มุมมองตามปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพ

มุมมองปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านปัจจัยนำเข้า ๒) ด้านปัจจัย กระบวนการ และ ๓) ด้านปัจจัยผลผลิตหรือผลลัพธ์ ผลการดำเนินงานในปีการศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า ด้านที่มีคะแนน อิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปัจจัยกระบวนการ มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๘๕ อยู่ในระดับดีมาก รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านปัจจัยผลผลิตหรือผลลัพธ์ มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๓๘ อยู่ในระดับดี และด้านปัจจัยนำเข้า มีคะแนนอิง เกณฑ์เฉลี่ย ๑.๗๑ อยู่ในระดับพอใช้

๒.๒ ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ.

การดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. เป็นการรายงานภายใต้กรอบมาตรฐานคุณภาพ ๗ ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านระบบการประกันคุณภาพ รวมจำนวนตัวบ่งชี้ในทุกมาตรฐานทั้งสิ้น ๔๓ ตัวบ่งชี้ และใช้เกณฑ์การประเมินตามกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย เพื่อนำไปสู่การรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ พบว่า โดยเฉลี่ยทั้ง ๗ มาตรฐานมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๓๑ (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) โดยมาตรฐานที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุดมี ๓ มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งมีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ เท่ากัน รองลงไปตามลำดับ คือ มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๓๖) และมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน (คะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๓๓) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งสำนักวิชาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของ สมศ. แต่ทั้งนี้ มีตัวบ่งชี้บางส่วนที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (มีคะแนนอิงเกณฑ์มาตรฐานอยู่ในระดับ ๑ และไม่มีคะแนน ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ๑) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา ๒) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริยญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริยญาโททั้งหมด (ตัวบ่งชี้เฉพาะ) ๓) เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ๔) จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ๕) สิทธิทรัพย์สินต่อจำนวนนักศึกษา ๖) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ๗) ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ ๘) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ) ๙) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ ๑๐) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๒.๓ ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพของ มวล.

ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เฉพาะของมหาวิทยาลัย จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๑) ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ต่อจำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับ ๒) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาที่รับเข้าใหม่ ๓) ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติ ๔) ร้อยละของนักศึกษาที่สูญเสียต่อรุ่น (พันสภาพจากผลการเรียน) ๕) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบไปประกอบวิชาชีพผ่านในครั้งแรกต่อจำนวนผู้เข้าสอบครั้งแรกทั้งหมด และ ๖) ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคนที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ ในภาพรวมทั้งสำนักวิชาโดยเฉลี่ยทั้ง ๖ ตัวบ่งชี้ข้างต้น พบว่า มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๒.๖๐ (จากคะแนนเต็ม ๓ คะแนน) โดยมีตัวบ่งชี้ที่มีคะแนนอิงเกณฑ์เฉลี่ย ๓.๐๐ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ ๑) ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่ต่อจำนวนนักศึกษาที่ประกาศรับ ๒) ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาปกติ และ ๓) ร้อยละของนักศึกษาที่สูญเสียต่อรุ่น (พันสภาพจากผลการเรียน)

๓. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสำนักวิชาเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสำนักวิชาเป็นการเร่งด่วนที่นำเสนอ ณ ที่นี้ ใช้มุมมอง “เสริมจุดแข็ง-จัดจุดอ่อน” และใช้แนวทางบูรณาการจากพื้นฐานศักยภาพที่มีอยู่อย่างสร้างสรรค์ โดยจัดลำดับความสำคัญตามสาระและองค์ประกอบหลัก พินิจตัวชี้วัดที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์ต้องเร่งพัฒนา สรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

๑. การเสริมจุดแข็งด้านการวิจัย

๑.๑ การพัฒนาชุดโครงการวิจัยเสริมหลักสูตร ให้กับทุกหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่แล้ว เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเอกสารประกอบการสอน รวมทั้งการแต่งตำรา ให้ได้มาตรฐานตามแนวทางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมีอัตลักษณ์ของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ และเป็นแบบฉบับของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๑.๒ จัดเวทีพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย/โครงการวิทยานิพนธ์ สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่และนักศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา โดยประสานงบประมาณด้านพัฒนาการวิจัยของสำนักวิชา กับสถาบันวิจัยและพัฒนา มวล. และ/หรือหน่วยงานสนับสนุนทุนภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ใช้กลไกระดับสำนักวิชา โดยสำนักงานคณบดีกำกับเชิงกระบวนการและอำนวยความสะดวก

๑.๓ กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการทำวิจัยและรักการวิจัย รวมทั้งสนับสนุนและเสริมความเข้มแข็งให้เกิดกลุ่มนักวิจัยรุ่นใหม่ ขอทุนวิจัย และจัดตั้งหน่วยวิจัยประจำสาขา/หลักสูตร ได้สำเร็จ

๒. การเสริมจุดแข็งด้านการบริการทางวิชาการ

๒.๑ พัฒนาแนวทางการให้บริการทางวิชาการที่สัมพันธ์กับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ที่ยังอ่อนด้อยด้านการบริการวิชาการ ให้ดำเนินการอย่างมีแผน และโครงการ โดยสำนักวิชา เกื้อหนุนให้เกิดพลังและหนุนเสริมด้านการบริหารจัดการ

๒.๒ เชื่อมโยงการให้บริการทางวิชาการ ให้คู่ขนานกับการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักวิชา อย่างมีจังหวะก้าว โดยพัฒนารูปแบบวิธีการประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการร่วมกันทั้งสำนักวิชา ให้เกิดพลัง ทั้งในเชิงคุณภาพของงานบริการ และผลกระทบเชิงประชาสัมพันธ์ในวงกว้างสู่สาธารณชน

๓. การเสริมจุดแข็งด้านการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิต

๓.๑ คิดค้นวิธีการคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณภาพเข้ามาศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ตามลักษณะเฉพาะของหลักสูตร ให้ได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับแผนรับนักศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๓.๒ ระดมพลังจากคณาจารย์ให้มีส่วนในการพัฒนานักศึกษาที่เข้ามาแล้วในสำนักวิชา ให้สามารถศึกษาได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดในจำนวนร้อยละที่เพิ่มขึ้น

๓.๓ จัดให้มีโครงการ/กิจกรรม สังสรรค์ระหว่างนักศึกษาโดดเด่นด้านต่าง ๆ ใน Dean's List ให้มีโอกาสพบปะกับคณบดี ผู้ช่วยคณบดี และคณาจารย์ที่ปรึกษา บ่อยครั้งกว่าเดิม ด้วยกิจกรรมทางวิชาการและสนทนากาพย์ที่เข้มข้นยิ่งขึ้น โดยขอความสนับสนุนงบประมาณจากกิจการนักศึกษามาหนุนเสริมงานด้านนี้

๓.๔ จัดให้มีกิจกรรมโครงการสานสัมพันธ์ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างเครือข่ายและถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง

๓.๕ เสาะแสวงหาแหล่งให้รางวัล/ทุนการศึกษา/ทุนวิจัย และส่งเสริมนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ให้พัฒนาโครงการ/กิจกรรม/ผลการเรียนรู้/ข้อเสนอโครงการวิจัย/ผลการวิจัย เพื่อชิงทุน/รางวัล สร้างชื่อเสียงและประกันคุณภาพการศึกษาให้สำนักวิชาศิลปศาสตร์ โดยจัดสรรงบประมาณของสำนักวิชา หนุนเสริมการให้รางวัลประเภทต่าง ๆ เช่น Dean's Awards อย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษา/บัณฑิต จากภายใน-สู่ภายนอก-สู่สากล

๔. การขจัดจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งด้านการบริหารจัดการเพื่อการบริหารวิชาการและการประกันคุณภาพภายใน

๔.๑ กำหนดมาตรการ กลไก เพื่อพัฒนายกระดับคุณภาพการประชุมของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ให้ได้สาระเชิงประกันคุณภาพภายในให้เข้มข้นยิ่งขึ้น โดยใช้เวลาน้อยลง และเคร่งครัดด้านเวลาและกติกาการประชุม

๔.๒ พัฒนาระบบ E-Office ภายในสำนักวิชา ให้ฝ่ายบริหารวิชาการ คณาจารย์ และสำนักบริหาร ทั่วไป สามารถประสานงานและหนุนเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประกันให้คณาจารย์และผู้บริหาร สามารถร่วมกันบริหารวิชาการ บริหารการเงินและงบประมาณ กำหนดและประเมินภาระงาน ติดตามความก้าวหน้า ของกิจกรรม/โครงการ ได้สะดวก โดยมีระบบ กลไก และมาตรการประกันความเสี่ยงรองรับ

๔.๓ สร้างกลไกและกระบวนการ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารงานในสำนักวิชา ให้มีความเข้าใจร่วมกัน และใช้ศักยภาพของทุกฝ่ายทุกด้านเท่าที่มีอยู่ เพื่อทำงานร่วมกันเป็นที่อย่างสร้างสรรค์ ด้วยบรรยากาศเอื้ออาทรและ ถนอมรักต่อกัน โดยส่งเสริมการเรียนรู้จากกันและกันให้เกิดเป็นระบบคิด วิถีคิด และวิธีการทำงานที่สอดคล้องต้องกัน เพื่อประสิทธิผลของงานทุกด้าน

๔.๔ วางระบบ กลไก การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทุกสาขาวิชาและหลักสูตร อย่างเป็นทางการ เพื่อรองรับการประเมินระดับสาขาวิชา/หลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓

*****